AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

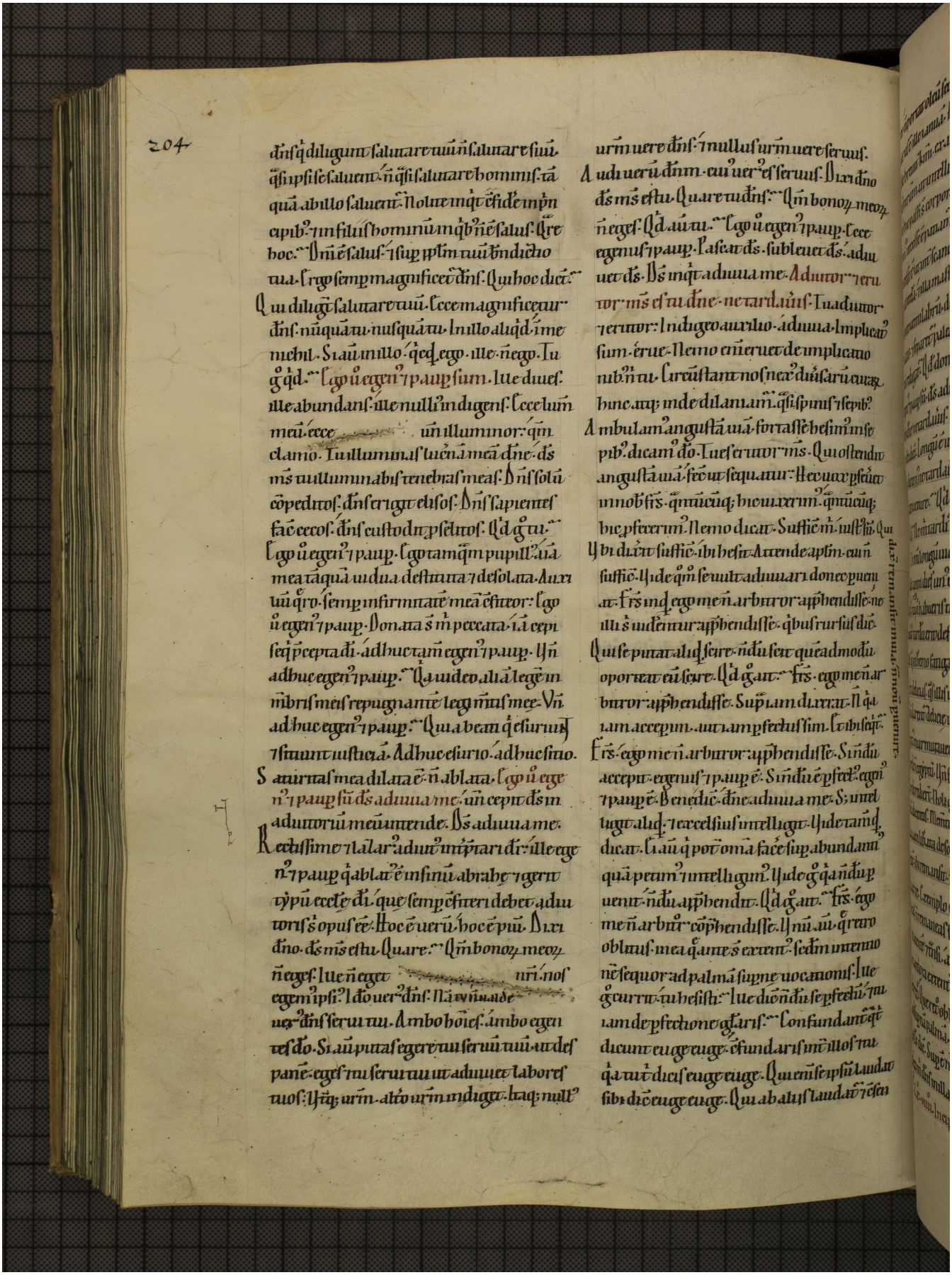

204

dnſ q diligunt ſalutare tuũ n ſalutare ſuũ.
qſi ipſi ſe ſaluent. n qſi ſalutare hominiſ. tã
quã a dno ſaluent. Nolite inq̃t e fide empn
apib⁹ ⁊ in filiis hominũ in q̃b⁹ n e ſalus. Qre
hoc. Dn e ſalus. ⁊ ſup ꝓplm tuũ bndictio
tua. Ergo ſemp magnificet dnſ. Qui hoc dicit.
Qui diligũt ſalutare tuũ. Ecce magnificetur
dnſ. nũ quã tu. nuſquã tu. In illo aliq̃d. i me
michi. Si aũ in illo. q̃ ceq̃ ego. ille. n ego. Tu
g q̃d. Ego ũ egen ⁊ pauper ſum. Iue diuef.
ille abundanſ. ille nullũ indigenſ. Ecce lum
meũ. ecce [illegible] un illuminor. q̃m
clamo. Tu illuminaſ lucẽ ã meã dne. ds
ms illuminabiſ tenebraſ meaſ. Dn ſolũ
cõpedituſ. dnſ erigit eliſoſ. Dn ſapientes
fac cecoſ. dnſ cuſtodit pſelituſ. Qd g tu.
Ego ũ egen ⁊ pauper. Ego tamq̃m pupill⁹ aũã
mea tãquã uidua deſtituta ⁊ deſolata. Auxi
tũ q̃ro. ſemp infirmitatẽ meã eſtitor: Ego
ũ egen ⁊ pauper. Donata ſ m peccata. ã cepi
ſeq̃ p̃ceptã di. ad huc tamẽ egen ⁊ pauper. Vn
ad huc egen ⁊ pauper. Qa uideo aliã legẽ in
mbriſ meis repugnantẽ legi mentis mee. Vn
ad huc egen ⁊ pauper. Qua abeam q̃eſitur ut
⁊ ſituant iuſticiã. Adhuc eſurio. adhuc ſitio.
Sanitas mea dilata e. n ablata. Ego ũ egen
⁊ pauper ſũ ds adiuua me. un cepit ds m
adiutorũ meũ intende. Ds adiuua me.
Rectiſſime ⁊ clar⁹ aduꝝ intrari dr. ille egen
⁊ pauper q̃ablat e in ſinũ abrahe ⁊ gerit
typũ eccle di. que ſemp eſtiteri debet. adiu
tori ſ opuſ ee. Hoc e uerũ. hoc e piũ. Dixi
dno. ds ms eſtu. Quare. Qm bono meo
n egeſ. Iue n egeſ [illegible] nri. noſ
egem ipſi ⁊ dõ uer dnſ. Nã [illegible]
uer dnſ ſeruitutũ. Ambo hoies. ambo egen
teſ dõ. Si aũ putaſ egere tu ſeruũ tuũ. ut des
panẽ. egeſ tu ſeruitutũ ut adiuuet laboreſ
tuoſ: Ipſeq̃ urm. ato urm indiget. Itaq̃ nullũ
urm uere dnſ. ⁊ nullus urm uere ſeruus.
Audi uerũ dnm. cui uere eſt ſeruus. Dixi dno
ds ms eſtu. Quare tu dnſ. Qm bono meo
n egeſ. Qd aũ tu. Ego ũ egen ⁊ pauper. Ecce
egenus ⁊ pauper. Pascat ds. ſubleuet ds. adiu
uet ds. Ds inq̃t adiuua me. Adiutor ⁊ ceru
tor ms eſtu dne. ne tardiauũſ. Tu adiutor
⁊ ceruitor: Indigeo auxilio. adiuua. Implicaꝝ
ſum. eruc. Nemo enim eruet de implicamo
nib⁹ n tu. Circũſtant nos ne ꝓ diuſaru cuiq
hunc atq; inde dilatam. q̃ſi ſpinis ⁊ ſepib⁹.
Ambulam anguſtã uiã. fortaſſe beſim in ſe
pib⁹. dicam dõ. Tu ſe ceruitor ms. Qui oſtendit
anguſtã uiã. fre ut ſequatur: Hec uia p ſcũ
in nob fis. q̃m uiã uiq; hic uiuerim. q̃m uiã uiq;
hic peregerim. Nemo dicat. Suffic m. iuſt⁹ ſũ. Qui
Ubi dicit ſuffic. ibi beſit. Attende ap lm. cui n
ſuffic. Vide q̃m ſe uult adiuuari donec puen
at. Fris inq̃ ego me n arbitror apphendiſſe. ne
illu ſ uidetur apphendiſſe. q̃ buſ rurſuſ dic.
Qui ſe putat aliq̃ ſcire. n dũ ſcit quẽ admodũ
oportet eũ ſcire. Qd g ait. Fris. ego me n ar
bitror apphendiſſe. Sup iam dixit. Ni qa
iam accepim. aut iam perfectuſ ſim. Cotidie ſeq̃t.
Fris. ego me n arbitror apphendiſſe. Si dũ
accepit. egenuſ ⁊ pauper e. Si dũ e perfect⁹ egen
⁊ pauper e. Benedic. dne adiuua me. Si intel
ligit aliq̃ ⁊ excelſius intelligit. Vide tamq̃
dicat. Si aũ q̃ potiora facẽ ſup abundant
quã petim ⁊ intelligim. Vide g q̃ n dũ p
uenit. n dũ apphendit. Qd g ait. Fris. ego
me n arbitror cõphendiſſe. Ipſi nũ. aũ q̃ro
oblituſ. mea q̃ ante ſ extent. ſed in anteme
ne ſequor ad palmã ſupne uocationis. Iue
g currit. tu heſiſti. Iue dicit n dũ ſe perfectũ. ⁊ tu
iam de perfectione glariſ. Confundantur et
dicunt euge euge. confundariſ in illoſ tu
q̃ tu dicis euge euge. Qui en ſe ipſũ laudat
ſibi dicit euge euge. Qui ab aliis laudat ſecũ